

ADVENDIAJA II PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js11 ,1-10)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sellel päeval ajab Jesse tüvi uue võsu ja oks tema juure seest kannab vilja. Tema üle on Issanda Vaim - tarkuse ja mõistuse vaim, nõu ja vägevuse vaim, teadmise ja vagaduse vaim, ning jumalakartuse vaim täidab teda. Tema ei mõista kohut silmanägemist mööda ega otsusta kõrvakuulmise järgi, vaid mõistab vaestele õigust ja tasaste üle maa peal ta otsustab tões. Tema lööb ülekohtute gijjat oma suu sauaga ja hingeõhk tema huultelt surmab jumalatu. Tema niuded on võõtatud õiglusega ja ustavus on side ta puusadel.

Siis elab hunt tallega koos ja panter magab kitsekese kõrval. Vasikas, lõvi ja lammas on üheskoos ja väike poiss karjatab neid. Lehm ja karu on karjamaal, nende pojad magavad ühes ja lõvi sööb õlgi nagu veis. Imik mängib rästiku uru juures ning võõrutatu sirutab oma käe mürkmao pessa. Ei tehta kurja ega tapeta kogu mu pühal mäel, sest maa on Issanda tundmist täis, nii nagu vesi merd täidab. Sel päeval saab Jesse võsu rahvaile märgiks - märgiks, mida otsivad kõik hõimud, aga tema rahupaik on täis kirkust.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps72 , 1-2. 7-8. 12-13. 17 R:7)

R: Tema päevil õitseb õiglus ja rahuküllus igavesti.

Jumal, anna kuningale tarkust mõista kohut

ja oma õiglus kuningapojale.

Et ta mõistaks su rahvale õigust

ja oleks õiglane sinu vaeste vastu.

R:

Tema päevil õitseb õiglus ja rahuküllus

kuni kuu kaob ära.

Ja ta valitseb merest mereni,

Eufrati jõest kuni maailma otsani.

R:

Tema päästab rõhutu, kes appi hüüab,

vabastab vaese, kellel puudub abimees.

Säästab nõtra ja viletsat,

päästab vaeste hinged.

R:

Tema nimi püsigu igavesti,
päikesest kauem õitsegu tema nimi.
Temas olgu õnnistatud kõik rahvad,
kõik hõimud ülistagu teda.

R:

(Teine lugemine Ro15 ,4-9)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, kõik see, mis kirjas seisab, on kirja pandud meile õpetuseks, et meil püsivuse ja pühakirjas leiduva lohutuse kaudu oleks lootust. Aga püsivuse ja lohutuse Jumal andku teile üksmeelt isekeskis Jeesuse Kristuse eeskuju järgi, et te ühel meelel ja ühest suust ülistaksite Jumalat, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa. Sellepärast võtke üksteist vastu nii nagu Kristus on teid Jumala kirkusse vastu võtnud. Ma ütlen teile, et Kristus on saanud ümberlõigatute teenriks Jumala tõe pärast - isadele antud töötuse kindlustamiseks -, et paganadki näeksid Jumala halastust ja ülistaksid teda, nii nagu on kirjutatud: "Seepärast ma ülistan sind paganate seas ja laulan kiitust sinu nimele."
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 3,4.6.)

Halleluuja. Valmistage Issandale tee, tema jaoks tehke sirgeks rajad.
Kogu inimkond saab näha Jumala lunastust. Halleluuja.

(Evangeelium Mt3 ,1-12)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Neil päevil tuli Ristija Johannes Juuda kõrbesse. Ta kuulutas ja ütles: "Parandage meelt, sest jumalariik on lähedal. Tema kohta, kes ta on tulemas, ütlebki prohvet Jesaja: "Hüüdja hääl on kõrbes: valmistage Issandale tee, tema jaoks tehke sirgeks rajad!"

Aga Johannese rõivad olid kaamelivillast ja nahkvöö ta niuete ümber, ning tema toiduks olid rohutirtsud ja metsmesi. Tema juurde kogunes kokku Jeruusalemma ja Juudamaa - kogu Jordani ümbruskonna rahvas; ja kui nad siis olid oma patud üles tunnistanud, ristis Johannes nad Jordani jões.

Aga kui ta nägi paljusid varisere ja sadusere ristimisele tulevat, ütles ta neile: "Teie, rästikute sugu, kes on teid hoiatanud põgenema tulevase viha eest" Kandke nüüd õiget meelega paranduse vilja ja ärge hakake ütlema: "Meie isa on Aabraham", sest nendest kividest siin võib Jumal äratada Aabrahamile

lapsi. Kirves on juba puude juurtele pandud, ja iga puu, mis ei kannu head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle. Mina ristin teid veega, meeleparanduse märgiks, aga tema, kes ta tuleb pärast mind, on vägevam kui mina. Ja mina pole seda väärt, et võiksin tema sandaalegi kanda. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Juba hoiab ta tuulamislabidat käes, ja ta puhastab oma reheeluse ning kogub oma nisu aita, kuid aganad ta põletab ära tules, mis iialgi ei kustu."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kas me oleme ikka oma isade usus? See tähendab, kui palju me oleme omaenda vanematelt ja lähimineviku põlvkondadelt nende väärtusi üle võtnud, ja kas elame nende järgi? Seesugune järjepidevus võib olla õilis ja ilus, ning kanda edasi inimkonna parimaid kogemusi ja põhimõtteid.

Kuid mida peaksid tegema inimesed, kelle vanemad olid näiteks alkohoolikud, kurjategijad, või jätsid oma lapsed lihtsalt saatuse hooleks ega kasvatanud neid? Kas ka nemad peaksid oma väärtused kujundama oma isade usu järgi?

Ei, tuleb usaldada oma mõistust ja elukogemust, et teha vahet heade ja halbade eeskujude vahel. Ning lõpuks tuleb Jumalat kuulata rohkem kui inimesi, sest peale mineviku on olemas veel olevik ja tulevik, ning kunagi saab meie usk isade usuks järgmistele põlvkondadele.

Me palvetame Kyrie

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kõik oli ju hästi. Neil päevil, kui Ristija Johannes üles astus, oli Juudamaal rahu, polnud ei põuda, viljaikaldust ega üleujutusi. Muidugi, Aabrahami laste maa oli roomlaste poolt okupeeritud, aga ka sellega oli jõutud juba harjuda ning õpitud ära kasutama impeeriumi võimalusi. Juudid olid laiendanud oma kaubandusvõrgu üle kõigi selle provintside, kätte võidelnud õiguse omale religioonile, ega pidanud keisrile kui jumalale ohverdama. Kõik need võimalused ja privileegid olid saavutatud aastate eest - Jeesuse kaasaegne põlvkond ei olnud pidanud selle pärast enam verd valama. Miski ei takistanud juute isegi rooma kodanikuks saamast, kui neil oli piisavalt raha ja kasulikke tutvusi. Makse pidid nad roomlastele küll maksma, aga ka iseseisev juudiriik oleks pidanud oma kodanikke maksudega koormama, nii et lihtsama rahva jaoks poleks olnud suurt vahet. Seega ei materiaalses ega religioosses mõttes polnud juutidel hetkel millestki puudust - peamiselt oli see ikka inimlik kõrkus, mis toitis nende unistusi maailmavalitsemisest, mida oodatud messias oleks pidanud neile kandikul kätte tooma.

Selle kõrkuse vastu astuski Ristija Johannes üles ja andis mõista, et tuleval messial on neile õpetada hoopis midagi muud kui need väärastunud mõtted, mis olid juudi rahva ülemkihile muutunud isade usuks.

Isade usk on nähtus, mille arengut on inimkond saanud piisavalt kaua uurida, et näha selles õilsa kõrval ka puudujääke. Põhimõtteliselt on traditsiooni tekkimiseks tarvis vaid ühe põlvkonna võrra vastu pidada.

Näiteks XVI sajandi reformatsioonil oli vaja oma võimupiirkonda hoida vaid loetud aastakümned, kuni oli üles kasvanud põlvkond, kes maailma ilma protestantismita ei tundnud. Protestantism oligi siis nende noorte inimeste jaoks isade usk, mille nimel võideldi ja halvustati teisitimõtlejaid. Samamoodi muudeti isade usuks kommunism, nagu seda veel tänapäevalgi punastel tähtpäevadel näha saab - natsionaalsotsialismiga küll nii kaugele ei jõutud, sest see kestis lihtsalt liiga lühikest aega. Küll aga on ammu isade usuks saanud ameerikalik maailmanägemine, kus kõik väärtused on raha eest ostetavad ja müüdadavad.

Kui uskuda Ristijat Johannest, ei ole isade usk iseenesest Jumala ees kuigi palju väärt. Nagu ta ütles: "Teie, rästikute sugu, kes on teid hoiatanud põgenema tulevase viha eest? Kandke nüüd õiget meelega vilja ja ärge hakake ütleva: "Meie isa on Aabraham", sest nendest kividest siin võib Jumal äratada Aabrahamile lapsi. Kirves on juba puude juurtele pandud, ja iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle."

Armsad õed ja vennad, need sõnad panevad meile südamele, kui ohtlik on teiste inimeste mõtteid automaatselt üle võtta, ilma et me neisse süveneksime. Isade usk, kuigi see on enamasti väärtuslik põhimõte, ei ole siiski iseenesest argument. Taastulev Jeesus ei küsi meie käest oma kohtu ees, mida mõtlesid meie vanemad, sõbrad või tuttavad, ei küsi, mida tegid teised. Meie käest küsitakse ikka seda, missugused järeldused tegime meie ise sellest, mida nägime oma silmaga, kas me käitusime oma mõistuse ja südametunnistuse järgi. Aamen.